

paa et Antal af 629. Det er ikke noget Bevis for, at det er gaaet jævnt opad, men i alt Fald er der en uafbrudt Stigen i Løbet af de senere Aar. Der maa selvfølgelig være en Grund til denne Stigning i Antallet af dem, der søge Indfødsret her i Landet. Man kan ganske vist ikke angive nogen absolut sikker Grund, men man tager vist ikke fejl, naar man siger, at der er to Grunde, hvoraf den ene er Interessen for den vedkommende i at kunne udøve Valgret, den anden er Udsigten til at kunne nyde godt af de mange sociale Love, vi have gennemført her i Landet, og man tager vist heller ikke fejl, naar man gaar ud fra, at det navnlig er den sidste Grund, der har bidraget til, at der kommer saa mange Ansøgninger om Indfødsret.

Der er et Forhold, vi før i Folketingsudvalget angaaende den aarlig genkommende Indfødsretslov have omtalt i Betænkningen og ogsaa i Salen, nemlig det, at der paa Forslaget findes opført Personer, som ikke have kunnet opnaa vedkommende Kommunalbestyrelses anbefaling. Det er ikke min Mening her at ville sige, at nogen af dem, der i Aar ere opførte paa Forslaget, ikke fortjener at faa Indfødsret, men jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold. Tidligere var der to Kommuner her i Landet, om hvilke det gjaldt, at de havde nogen Uvillie mod at anbefale Indfødsrets Meddelelse, nemlig Allinge-Sandvig Kommune og Københavns Kommune. For Allinge-Sandvigs Vedkommende kan man sige, at det er naturligt, at Kommunalbestyrelsen der har stor Betænkning ved at anbefale Indfødsrets Meddelelse. Man maa jo huske paa, at det er en lille Kommune og en Kommune, der har en umaadelig høj Skatteprocent, idet den er oppe paa 11 pCt. Paa Forslaget, som det her foreligger, ere ikke mindre end 90 af de Personer, der søge Indfødsret, fra Bornholm, og det langt overvejende Antal af dem er hjemmehørende i Allinge-Sandvig Kommune. Naar Antallet er saa stort, og man videre ser, at det er Personer, at hvilke efter al Sandsynlighed en stor Del vil komme til at tynde paa Kommunens Budget, om ikke gennem Hjælp af Hjælpekassen, saa i hvert Fald gennem Alderdomsunderstøttelse, kan man godt forstaa, at denne Kommune er noget betænkkelig. Ikke desto mindre er den nu naaet saa vidt, at den anbefaler alle de Ansøgere, der for dens Vedkommende ere opførte paa Forslaget.

Derimod er der paa Forslaget for Kø-

benhavns Vedkommende 7 Personer, som Magistraten ikke har villet anbefale. Det har nogen Interesse at søge Klarhed over, efter hvilke Regler Københavns Magistrat her gaar frem, men det er ikke lykkedes Udvalget at komme til Klarhed over disse Regler, mig forekomme de i alt Fald uforstaaelige. Man ser saaledes, at en i det foreliggende Lovforslag optagen Mandsperson, der er 53 Aar gammel, har haft Ophold i København i 34 Aar og er straffet med Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage for Vold, anbefales af Magistraten til Opnaaelse af Indfødsret, men samtidig nægter man at anbefale en Kvinde, som er 62 Aar gammel, har opholdt sig her i Landet i 36 Aar, altsaa to Aar længere end den anden, og har faaet en mindre Hospitalshjælp. Jeg vil henstille — ikke særlig overfor Indenrigsministeren, thi det maa snarere blive Københavns Magistrat, hvis Opmærksomhed der er Grund til at henlede paa dette Forhold — om det ikke var rigtigt at søge at faa nogle faste Regler, som Lovgivningsmagten kunde finde rimelige og retfærdige.

I Betragtning af, hvad jeg før anførte om Tilbøjeligheden til at søge Indfødsret navnlig af Hensyn til de sociale Love, skal jeg paa Udvalgets Vegne udtale en Tilslutning til den i Landstingsudvalgets Betænkning fremsatte Henstilling til Indenrigsministeren om at sørge for, at der fremtidig i vid Udstrækning i Bemærkningerne til Lovforslaget gives saa nøjagtige Oplysninger som muligt om, hvorvidt de paagældende Personer have faaet Understøttelse af Hjælpekasse, Understøttelseskasse eller lignende, og da hvor meget, og paa hvilket Tidspunkt Understøttelsen er ydet. Det er indlysende, at efter den Brug, man efterhaanden er kommen ind paa at gøre af Hjælpekasserne, idet man faktisk er gaaet til at yde faste aarlige Understøttelser i Stedet for, som det var Lovens Mening, midlertidige, er der fra Lovgivningsmagtens Side Grund til, naar Talen er om Indfødsrets Meddelelse, at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

I øvrigt har jeg intet at anføre enten paa Udvalgets eller egne Vegne. Der er ingen Ændringsforslag stillet, og vi indstille Forslaget, som det foreligger fra Landstinget, til uforandret Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er i Stand til at klare, efter hvilke Regler Københavns Magistrat gaar frem, naar Talen